

Egypten revolterar

En fallstudie av bakomliggande orsaker till den
egyptiska revolutionen

Mona Ali

Abstract

Denna studie är en kvalitativ teorianvändande och förklarande fallstudie och har för avsikt att lösa gåtan om varför den egyptiska revolutionen år 2011 var så oförväntad. Med hjälp av sekundärt material svarar jag på frågan om vilka bakomliggande faktorer som ledde till att det egyptiska folket revolterade. Till detta presenteras de bakomliggande orsakerna korrruption, förtryck, korrupta val, undantagstillstånd och tronföljden. Med hjälp av Ralf Dahrendorfs konfliktteori kommer jag fram till att en revolution aldrig kan ske plötsligt eller från inget ting. Det måste finnas en rådande konsensus bland det egyptiska folket. Denna konsensus var en enighet om att skapa förändring då folket inte längre kunde stå ut med korrruption, förtryck, korrupta val, undantagstillstånd och tronföljden. Slutsatsen är att Dahrendorfs teori om sambandet mellan konflikt och konsensus stämmer överens på fallet Egypten. Detta då de bakomliggande orsakerna resulterat i konsensus hos folket om att de vill skapa förändring.

Nyckelord: Egypten, revolution, Ralf Dahrendorf, konfliktteori och Mubarak.

Antal ord: 7928

Innehållsförteckning

1 Inledning	4
1.1 Syfte och frågeställning/problemformulering	5
1.2 Begreppsanalys	5
1.2.1 Demokrati	5
1.2.2 Diktatur	6
1.2.3 Revolution.....	7
1.3 Avgränsningar.....	8
2 Teoretisk referensram	9
2.1 Tidigare forskning.....	9
2.2 Konfliktteori.....	9
2.3 Ralf Dahrendorfs konfliktteori.....	10
2.4 Varför Dahrendorfs konfliktteori?	11
3 Metod	13
3.1 Material	13
4 Analys	14
4.1 Korruption.....	14
4.2 Undantagstillstånd	15
4.3 Förtryck.....	16
4.4 Korrupta val	16
4.5 Tronföljden	18
5 Slutsats och diskussion	20
5.1 Vidare studier.....	21
6 Källförteckning	22

1 Inledning

När studien började svävade tankarna runt i flera olika banor. Ett beslut togs om att det ska göras en studie om Muslimska Brödrskapet och den egyptiska militären. Detta vidareutvecklades till tankar om att skriva en begreppsutredande studie då avsikten var att redogöra för huruvida revolutionen i Egypten var just en revolution eller om det hade kunnat vara en militärkupp, som somliga påstod.

Under skrivandets gång upptäcktes ett brinnande intresse för korruptionen i landet under Hosni Mubaraks regim. Under Mubaraks regim var Egypten utsatt för en hög korruption. Denna korruption var förtryckande och spred skräck, vilket i sin tur fick landet att framstå som stabilt då befolkningen aldrig talade om sin åsikt. Men denna stabilitet resulterade plötsligt i en revolution, efter 30 år av förtryck och korruption, som hade för avsikt att förändra hela samhällsordningen och regimen.

Detta förändrade hela uppsatsens gång och fokus flyttades till att undersöka de orsaker som låg bakom revolutionens plötsliga utbrott. Uppsatsen fokuserar nu på flertalet faktorer eftersom om att det säkerligen fanns fler bakomliggande orsaker.

Jag vill även klargöra för att det finns fler faktorer än dem som tas upp i denna uppsats, men studien avgränsar sig till just dessa orsaker och allt fokus läggs på dem. Dessutom vill jag påpeka att internationella faktorer kan ha haft en påverkan på den egyptiska revolutionen men jag väljer att fokusera på de inrikes politiska faktorerna. Till dessa bakomliggande faktorer och orsaker väljer jag att koppla dem till Ralf Dahrendorfs konfliktteori som utgångspunkt och som passar väl in på just detta fall då teorin menar att förändring i samhället beror på sambandet mellan konflikt och samverkan.

1.1 Syfte och frågeställning/problemformulering

Egypten styrdes med järnhand av presidenten Hosni Mubarak från 1981 och fram till revolutionen 2011. Under denna tid var landet utsatt för korruption i form av bland annat undantagstillstånd och förtryck och allt verkade vara stabilt i landet. Därför skulle man kunna undra varför det egyptiska folket plötsligt revolutionerade efter 30 år och varför denna revolution inte var förutsedd.

Syftet med denna uppsats är alltså att lösa denna gåta genom att göra en förståelseriktad och förklarande undersökning för att studera bakomliggande faktorer som lett till den egyptiska revolutionen 2011.

Jag kommer att utgå från frågeställningen som följer:

”vilka bakomliggande faktorer ledde till att det egyptiska folket revolterade?”

1.2 Begreppsanalys

För att ge en tydlig bild av den egyptiska revolutionen, de bakomliggande faktorerna och även landet i sig så är det viktigt att kunna förstå de två stora begreppen ”diktatur” och ”demokrati”. Det huvudsakliga syftet med revolutionen var nämligen att landet skulle gå från en diktatur till en demokrati, alltså att landet skulle genomgå en transition. Förståelsen av dessa två begrepp gör det möjligt för läsaren att skapa en uppfattning av landet och på så sätt dela in det i rätt kategori. Vi kommer även att definiera begreppet ”revolution” då detta är ett centralt begrepp som hela uppsatsen rör sig kring. På så sätt blir läsaren väl förberedd att förstå sig på uppsatsen.

1.2.1 Demokrati

En demokrati kan definieras på varierande sätt. Definitionen som jag ämnar att utgå ifrån är den som myntades av Robert A Dahl. Enligt Dahl är en regim som är fullständig eller nästan fullständig ansvarig för dess invånare nämligen ett ouppnåeligt ideal. Med anledning av detta har Dahl skapat en lösning på definitionen som är det näst bästa alternativet som han kallar polyarki. En polyarki är en styrelseform som benämns som ett representativt system med en bred inkluderande vuxen väljarkår och kan ses som ett mellanting mellan en maximalistisk och en minimalistisk demokratisyn. Dahl menar att om en stat ska kunna definieras som

en demokrati, enligt den ovan nämnda definitionen, bör diverse krav vara uppfyllda (Rose 2009, s.12). Dessa krav är följande:

- Effektivt deltagande: alla invånare bör ha lika möjligheter att uttrycka det dem föredrar i valprocessen när man gör bindande val.
- Likvärdig rösträtt: varje invånare måste ha en likvärdig och effektiv möjlighet att avgöra den politiska valprocessens resultat.
- Upplyst förståelse: invånarna måste ha tillräcklig och likvärdig möjlighet att lära sig om relevanta politiska alternativ och deras troliga konsekvenser.
- Kontroll över dagordningen: Invånarna måste ha möjlighet att avgöra vilka frågor som kommer upp på dagordningen, och hur dessa frågor kommer dit.
- Inkludering: Alla vuxna invånare i landet måste ha fulla medborgerliga rättigheter (Bernhagen 2009, s. 27).

Den minimalistiska definitionen av demokrati utvecklades av Joseph Schumpeter år 1943. Den innebär att folket ska bestämma vilka som styr i stället för att bestämma vad regeringen bör göra. En minimalistisk demokrati bör innefatta val och politiska rättigheter, skydd för äganderätten, begränsad statsmakt, helst en låg grad av politiskt deltagande samt valdemokrati (Rose 2009, s. 12). Valdemokrati är ett annat begrepp för representativ demokrati, så som den vi har i Sverige och som innebär att medborgarna i landet, genom regelbundna val, väljer sina representanter som fattar besluten. Motsatsen är direkt demokrati (Sveriges Riksdag, 2014).

Carole Pateman skrev om den maximalistiska demokratisynen som, till skillnad från den minimalistiska, innefattar även att landet ska ha politisk, social och ekonomisk jämlikhet. Det bör också vara jämställt mellan kvinnor och män. Det ska vara en deliberativ demokrati samt en deltagardemokrati. (Rose 2009, s.12)

Enligt Polity IV, som mäter demokrati i länder, låg Egypten, år 2011, på minus tre på en skala från minus tio till tio. Det innebär att landet, enligt indexet, var en "closed anocracy". Ordagrant betyder det att landet var en sluten anokrati, vilket innebär att landet är ett mellanting mellan demokrati och autokrati och att det finns olika grupper i landet som kämpar om att få ha makten. (Systemic Peace 2014)

1.2.2 Diktatur

För att en stat ska kännetecknas som en diktatur är det viktigt att förstå innebörden av demokrati och dess grunder. Av den anledningen presenteras definitionen av demokrati först.

En diktatur kännetecknas av en styrelseform där makten endast ligger i händerna hos en person eller en grupp av personer. Begreppet diktatur härstammar från det latinska ordet "dictator". Denna styrelseform användes av en tillfällig magistrat eller domare för att hantera krissituationer i stater genom extraordinära befogenheter. Den nuvarande diktaturen i världen har en annan betydelse än det

latinska ordet ”dictator”. Diktatur innebär numera tyranni. Diktaturer använder sig av tyranni, hot och terror för att få despotisk och centraliserad makt (EB 1, 2014).

Det är trots allt svårt att ge en enda förklaring och definition av diktatur. Detta beror på att begreppet har förändrats väldigt mycket med tiden. Den huvudsakliga förklaringen är, som ovan nämnt, att ett land styrs av en enda person som har den absoluta makten i sina egna händer. Detta innebär i sin tur att detta land saknar lagar, ministrar eller politiska opponenter som kan sätta stopp för denna diktator som utnyttjar makten.

I ett land som är diktatoriskt finns det ingen konstitution eller stadgade lagar som är riktlinjer för hur landet bör styras. I ett diktatoriskt land finns det heller ingen lag som ser till att alla människor, oavsett hälsa eller klass, ska behandlas lika. Men i ett land med diktatoriskt styrelseskick är dessa lagar inte respekterade och diktaturena har i sådana fall möjlighet att stadga sina egna lagar och dessutom bryta mot dem.

Den moderna diktaturen, som skiljer sig från grunddefinitionen, spred sig i Europa och Latinamerika under artonhundratalet och tidiga nittonhundratalet. (Dowswell 2009, s. 4-6)

1.2.3 Revolution

Inom statsvetenskap och sociologi studier, innebär revolution att en stor förändring sker plötsligt. Förändringen sker ofta våldsamt mot en regering eller samhällsordning. Det är en radikal och djupgående förändring av exempelvis ekonomiska förhållanden och tekniska förutsättningar, som under den industriella revolutionen. Det är en fundamental avvikelse från det tidigare historiska mönstret.

Idén om revolution var från en början kopplat till det aristoteliska begreppet ”cykliska förändringar i styrelseskick”. På senare tid har det dock snarare översatts till att vara en fundamental avvikelse från något tidigare historiskt mönster. En revolution ses som en radikal förändring för den rådande politiken i ett land och på sikt är syftet med en revolution att införa en ny ordning som just skiljer sig extremt mycket ifrån den tidigare då revolutioner sker på grund av missnöje med den rådande situationen. Exempelvis kan man se till de stora europeiska revolutionerna som skedde i Storbritannien, Frankrike och Ryssland där inte bara regeringssystemet förändrades utan även det ekonomiska systemet, den sociala strukturen samt de kulturella värdena. Förändringen blir alltså radikal och sprider sig över hela samhället.

Tankar om vad revolution innebär varierar och olika värderingar finns kring begreppet. 1600-talsförfattaren John Milton hade en optimistisk syn på revolution och såg det som ett sätt för ett samhälle att förverkliga sin potential. Enligt Milton var revolution dessutom ett sätt för samhället att försvara sig mot maktmissbrukare och att skapa en ny ordning i samhället som återspeglade de behov människorna har i landet. Det var också ett sätt för befolkningen att uppnå frihet i landet. Miltons tankar om revolution kan alltså ses som väldigt utopiska.

Enligt den tyska filosofen Kant var revolution ett naturligt steg i förverkligandet av en högre etisk grund för samhället och dessa tankar låg till grund för den amerikanska och franska revolutionen. Karl Marx såg revolutioner snarare som en klasskamp och ett sätt för befolkningen i ett samhälle att få kontroll över de ekonomiska processerna i samhället.

En mer modern historiker, Crane Brinton, har lagt märke till att hos förrevolutionära samhällen finns en kombination av sociala och politiska spänningar i landet som orsakas av en gradvis nedbrytning av olika värden i samhället. Detta leder till en brist på politisk auktoritet eftersom regimen bör förlita sig mer på en alltmer desperat användning av våld just för att få sitta kvar i sin maktposition. Brinton har dessutom observerat de olika stegen som sker under en stor revolution i ett samhälle. Efter att regeringen har störtats finns det ofta en period av optimistisk idealism, den fasen varar dock inte speciellt länge, enligt Brinton. Det utvecklas också en splittring mellan de moderata och de radikala som slutar med nederlag för de moderata samt uppkomsten av extremister som får stor makt i sina händer. Detta resulterar ofta i att det grundläggande målet för revolutionen bleknar, samtidigt som en totalitär regim tar kommandot. Detta skedde bland annat under den franska och ryska revolutionen och även den islamistiska revolutionen i Iran följde denna tradition.

Är revolutionen enbart politiskt och inte med en påverkan av social omvandling följer inte revolutionen samma mönster, menar Brinton. I sådana fall sker eventuellt enbart en förändring hos de styrande, som sker under många statskupper, eller en omvandling av maktstrukturer i landet (EB 2, 2015).

1.3 Avgränsningar

Då jag kommer att redogöra för orsakerna till revolutionen år 2011 ämnar jag inte att beröra det som hände efter att revolutionen bröt ut. Jag kommer främst att titta på perioden efter att president Hosni Mubarak tog sig till makten i landet år 1981, för att på så sätt begränsa uppsatsen till en lämplig tidsperiod. Jag ämnar heller inte att göra en djupgående analys där jag enbart berör en faktor eller ett fåtal faktorer utan jag har valt att se till flertalet faktorer då det finns belägg för att revolutionen inte enbart startades på grund av en enda anledning. Jag vill se till dessa skilda, vad jag anser är, orsaker till revolutionen för att sedan se om, och hur, de orsakade revolutionen i Egypten 2011.

För att uppsatsen inte ska bli allt för stor, bred och svävande väljer jag fallet Egypten som ett enda objekt. Detta beror på att jag endast och enbart är intresserad av att redogöra för flera olika och möjliga orsaker som lett till den egyptiska revolutionen 2011 och jag har inte för avsikt att jämföra fallet Egypten med något annat fall. En annan anledning till att jag väljer att fokusera på detta fall är nämligen mitt intresse som redan existerar för detta ämne, vilket har underlättat uppsatsens gång och insamlingen av all data.

2 Teoretisk referensram

2.1 Tidigare forskning

När det gäller revolution så finns det en mängd olika teorier. Jag kommer att presentera några teorier och teoretiker nedan, dock kommer jag inte att skriva detaljerat om dem allihop.

Fred Halliday är ett exempel på en utav många teoretiker som skrivit om revolutioner och han anser att revolution är den "sjätte stormakten" i modern tid. Halliday förklarar vilka orsaker som ligger bakom den sjätte stormakten i fyra olika steg (Lawson 2011, s.1068).

Karl Marx är ännu en teoretiker som skrev om revolution. Marx menade att revolution uppstår ur en motsättning mellan de som exploaterar och den som blir exploaterad. Enligt Marx leder denna motsättning till en revolutionär förändring (Ritzer 2009, s.60).

Lawrence Stone är en tredje teoretiker som skrivit om revolution och definierar det som en förändring som åstadkommes genom våld i regeringen, regimen eller samhället (Stone 1966, s.159).

2.2 Konfliktteori

För att kunna uppnå mitt syfte med denna uppsats kommer jag i detta kapitel att presentera min teori som blir utgångspunkten för min undersökning. Jag kommer att använda konfliktteori som anses vara en vidare utveckling och ett alternativ till strukturfunktionalismen. Den största skillnaden mellan strukturfunktionalismen och konfliktteori är att den förstnämnda ser på samhället som statligt och i ett tillstånd av rörlig jämvikt. Medan konfliktteori anser att alla samhällen genomgår ständiga förändringsprocesser ser funktionalisterna ordning som något råddande i samhället och att alla beståndsdelar i samhället bidrar till stabilitet. Konfliktteoretikerna ser på samhället som konfliktfyllt och att samhällets beståndsdelar bidrar till upplösning och förändring. Konfliktteoretikerna anser även att ordningen som råder i samhället är ett resultat av det tvång som de "högre uppsatta" i samhällshierarkin utövar över resterande samhällsmedlemmar (Ritzer 2009, s.220).

Förutom strukturfunktionalismen så förknippas konfliktteori även med Karl

Marx och Max Weber. Liksom Marx och Weber har den tyska akademikern och politikern Ralf Dahrendorf identifierat klasskonflikter som den viktigaste och mest avgörande drivkraften för social förändring. Till skillnad från Marx har Dahrendorf baserat sin analys på deltagande i makten och utslagning från makten. Detta medan Marx baserar sin analys på ägande och icke-ägande. Dahrendorf fokuserar på maktpositioner och auktoritetspositioner. Dessa maktpositioner och auktoritetspositioner är de som har makten, de som fattar beslut, de som anställer och avskedar och de som fördelar resurserna. Denna makt och auktoritet som Dahrendorf syftar på bottnar inte i själva individen, utan istället så är det positionerna.

Weber kallade dessa maktpositioner och auktoriteter för den legitima strömmen. Weber menade att medan makthavarna försöker behålla sin position, auktoritet och kontroll, strävar de som inte har någon makt efter att antingen uppnå makt eller att istället motstå denna makt (Slattery 2003, s.79).

2.3 Ralf Dahrendorfs konfliktteori

I denna undersökning kommer jag att, som tidigare nämnts, utgå från konfliktteorin då den stämmer överens med fallet jag valt att studera. Jag kommer att bortse från strukturfunktionalismen, Marx och Weber och istället kommer jag att enbart fokusera på Dahrendorfs konfliktteori.

Konfliktteorin är inriktad på att studera sociala strukturer och institutioner. Ralf Dahrendorf är den viktigaste förespråkaren inom konfliktteorin och menar att samhället har två olika ansikten, konflikt och konsensus. Därav bör den sociologiska teorin delas upp i två delar: konfliktteori och konsensusteori. Men enligt Dahrendorf finns det inget samhälle som endast består av en utav dem två teorierna och menar istället att konflikt och konsensus är två förutsättningar som är nödvändiga för varandra. Dahrendorf menar vidare att det inte kan uppstå en konflikt utan någon tidigare konsensus. Detsamma gäller om vi vänder på det; konflikter kan leda till konsensus och samverkan i samhället.

Som jag nämnt ovan anser strukturfunktionalismen att samhället och det sociala systemet hålls samman av frivillig samverkan eller allmän konsensus eller bådadera. Dahrendorf konstaterar att enligt konfliktteoretikerna hålls samhället samman av ”ofrivilligt tvång” där vissa samhällspositioner får makt och auktoritet över andra. Auktoritet är något som Dahrendorf lägger mycket fokus på i sin teori. Det centrala i Dahrendorfs tes är att det finns ett förbund mellan de olika positionerna i samhället och att de olika positionerna har olika stor mängd auktoritet. Det betydande är att auktoriteten inte ligger hos individerna själva, utan istället ligger auktoriteten i positionerna. Dahrendorf betonar att hans intresse ligger i konflikterna mellan dessa strukturer. Konflikternas strukturella ursprung måste sökas i hur de sociala rollerna är ordnade. För att söka det strukturella ursprunget till konflikten är den första uppgiften enligt Dahrendorfs att identifiera olika auktoritetsroller inom samhället.

Enligt Dahrendorf är auktoritet alltid både överordning och underordning. De

som är ”högre uppsatta” förväntas styra de som är underordnade i samhället. Den viktiga aspekten här är att de överordnade förväntas dominera de underordnade på grund av omgivningens förväntan.

Dahrendorf gör en stor åtskillnad mellan psykologiska karaktärsdrag och samhällets förväntning. Med detta menar Dahrendorf att han är kritisk till den individuella nivån, de psykologiska karaktärsdragen och de beteendemässiga karaktärsdragen. Detta på grund av att han ansåg att auktoriteten bottnar i positionerna och inte människorna.

Med tanke på att auktoriteten bottnar i positionerna (Slattery 2003, s.79), är auktoriteten inte konstant. Detta på grund av att en person som äger auktoritet i ett sammanhang inte nödvändigtvis innehar samma auktoritet i ett annat sammanhang. Detsamma gäller för människorna i samhället som möjligtvis har en underordnad roll i en specifik grupp men en överordnande roll i en annan grupp. Detta bygger Dahrendorf på ett argument om att samhället utgörs av ett antal enheter som han kallar *normativt samordnande sammanslutningar*. Med andra ord är dessa sammanslutningar människor som kontrolleras av en hierarki av auktoritetspositioner. Det är alltså på grund av detta som en individ kan ha en auktoritetsposition i en sammanslutning samtidigt som han/hon har en underordnad position i en annan sammanslutning.

Auktoriteten inom de olika sammanslutningarna bildar i sin tur en dikotomi. Detta innebär att inom varje sammanslutning kan det endast bildas två konfliktgrupper. Den ena gruppen har auktoritetspositionerna och den andra gruppen har underordnade positioner. De grupper som befinner sig överst respektive underst definieras av gemensamma intressen. Dessa gemensamma intressen skulle möjligtvis kunna framstå som psykologiska. Men Dahrendorf håller hårt vid att dessa intressen är storskaliga fenomen i grund och botten.

Inom varje sammanslutning försöker de båda grupperna att uppnå ett mål. Den överordnade gruppen strävar efter att upprätthålla status medan den underordnade gruppen strävar efter förändring. Detta innebär att det alltid finns en latent intressekonflikt inom alla sammanslutningar. Denna intressekonflikt leder i sin tur till att auktoritetens legitimitet alltid är osäker. Intressekonflikten behöver inte vara medveten för att de underordnade eller överordnade ska agera. Intressena hos de båda grupperna är objektiva, vilket innebär att intressena avspeglas i de förväntningar som är knutna till olika positioner. De enskilda individerna behöver inte införliva dessa förväntningar för att kunna handla i enlighet med dem. Dahrendorf tror på att den enskilda individen kommer att bete sig på ett specifikt vis efter förväntningarna av hur de bör bete sig. Med andra ord anpassas och formas den enskilda individen efter sin roll i samhället. Dessa omedvetna rollförväntningar kallade Dahrendorf för *latenta intressen*. *Manifesta intressen* är latenta intressen som blivit medvetna. Kopplingen mellan latenta intressen och manifesta intressen spelar en stor roll för konfliktteori.

Dahrendorfs sista aspekt av konfliktteori är relationen mellan konflikt och förändring. Med detta menar Dahrendorf att konflikt medför både utveckling och förändring i samhället (Ritzer 2009, s220-222).

2.4 Varför Dahrendorfs konfliktteori?

Efter att ha presenterat konfliktteorin ovan vill jag härmed förklara varför just denna teori är den mest passande för min forskning. Enligt ovan är konfliktteorin en fortsättning eller ett alternativ till strukturfunktionalismen och förknippas även ihop med Marx och Weber. Dahrendorfs konfliktteori är den teori som är bäst att applicera på moderna konflikter där det rör sig om exempelvis byråkrati och medborgarligen rättigheter (Slattery 2003, s.82).

Den mest avgörande orsaken till att konfliktteorin är den rätta teorin beror på dess synsätt på samhället i förhållande till strukturfunktionalismen. Jag tror, liksom Dahrendorf, att en revolution i Egypten inte hade ägt rum om det inte fanns någon rådande konsensus i samhället. Vad är det i sådana fall för konsensus bland det egyptiska folket som resulterade i konflikt? Jo, nämligen alla bakomliggande orsaker som ledde till egyptiska revolutionen 2011.

Dahrendorf skriver även om det ”ofrivilliga tvånget” som håller samman samhället, vilket kan anses vara exempelvis undantagstillståndet eller förtrycket i Egypten.

Dahrendorf fokuserar dessutom väldigt mycket på auktoritet och konflikterna mellan positionernas struktur, vilket jag anser vara det centrala problemet i Egypten. Med detta menar jag att mina bakomliggande orsaker, som jag kommer presentera i analysen, är de verkliga konflikterna mellan de två olika positionerna i samhället; folket och regimen. Folket är de underordnade i samhället och regimen är de överordnade.

En annan anledning till att jag väljer just Dahrendorfs konfliktteori beror även på att konfliktanalysens huvudsakliga uppgift är att identifiera de olika auktoritetsrollerna inom samhället. Med hjälp av mina bakomliggande orsaker som kommer att presenteras kan man enkelt identifiera dessa auktoritära roller, ännu en gång folket och regimen.

3 Metod

För att kunna utföra denna studie på ett bra sätt som möjligt och för att kunna uppnå syftet enligt ovan kommer jag att använda mig utav en kvalitativ förklarande och teorianvändande fallstudie som metod. Anledningen till att jag väljer just att göra en förklarande fallstudie beror på att denna metod är den mest passande då uppsatsen ämnar att djupgående redogöra för händelser och förhållanden. En annan anledning till att jag valt just fallstudie är att jag valt att inrikta mig på en enda undersökningsenhet, nämligen fallet Egypten (Denscombe 2009, s.59). Det som gör den kvalitativa förklarande fallstudien den perfekta metoden är även att den förklarar orsaker till händelser och processer (Denscombe 2009, s.63). Om jag istället hade använt mig utav en kvantitativ fallstudie hade fokuset legat på flera analysenheter där uppgifterna kan uttryckas och analyseras med siffror (Esaïsson 2007, s.223). Att samla in data i form av siffror kan vara något mer underlättande än att jobba med text, däremot går jag miste om bredden och uppsatsens syfte att redogöra för och förklara flera orsaker till den egyptiska revolutionen 2011. Därav är den kvalitativa förklarande fallstudien den mest lämpliga för att uppnå syftet med denna uppsats.

Varför jag väljer teorianvändande metod beror på att ambitionen är att använda min teori för att förklara fallet och inte utveckla den.

3.1 Material

Materialet som jag kommer använda mig utav är sekundära källor i form av elektroniska källor, vetenskapliga artiklar som för det mesta ingår i kurslitteraturen, elektroniska böcker, olika slags index såsom Encyclopaedia Britannica, nationalencyklopedin samt olika nyhetsartiklar. Jag har valt att använda mig av både aktuella källor och dessutom äldre källor. De aktuella källorna kommer jag att använda mig utav för att få en mer nyanserad bild av vad som hänt i Egypten, när jag har facit i handen. De äldre källorna kommer jag välja för att, bland annat, se hur tidningar har skrivit om den politiska situationen som rådde i Egypten innan revolutionen ägde rum. Jag jämför även dem i båda fallen för att se om de uppfyller krav på objektivitet.

Tack vare att jag redan sedan tidigare har goda kunskaper inom detta område så har detta underlättat sökandet av mitt material då jag vetat vart jag ska söka någonstans och hur jag ska samla in data.

4 Analys

I detta kapitel kommer jag att presentera fem orsaker till den egyptiska revolutionen 2011; korruption, förtryck, undantagstillstånd, korrupta val och tronföljden. Jag uppfattar dessa fem orsaker som nödvändiga för att en befolkning ska kunna skapa en rådande konsensus om förändring, och i detta fall en revolution. Därav tillhör det inte studien om dessa fem orsaker är tillräckliga eller inte.

Som tidigare nämnts i avgränsningen så är jag medveten om att det visserligen finns en rad andra faktorer som spelat roll för revolutionen. Men jag väljer just dessa fem orsaker då de är övergripande och påverkade hela befolkningen. Dessa fem orsaker är sådana faktorer som en medborgare i ett samhälle inte bör acceptera, oavsett klass, kön eller religion.

4.1 Korruption

Transparency Internationals (TI) definition av korruption lyder som följer: ”abuse of entrusted power for personal gain”

Detta innebär att korruption är att utnyttja sin egen ställning, exempelvis sin ställning som makthavare i ett land, för sin egens eller för någon annans vinning. Trots att man inte har vunnit något genom att vara korrupt menar ändå definitionen att det också är korruption. För att något ska vara korrupt krävs det enbart att man direkt eller indirekt begär, erbjuder, ger eller tar emot en muta eller någon annan typ av förmån som förvanskar utförandet av en plikt eller handlande som krävs av den personen som har tagit emot mutan eller förmånen.

Världsbanken menar att korruption är ”att använda en offentlig ställning för otillbörlig vinning”. FN:s konvention innehåller dock ingen direkt definition av begreppet korruption utan har i stället valt att ange vad för typ av handlingar som utgör ett brott i konventionens mening. (TI, 2014)

Samma år som revolutionen i Egypten bröt ut, 2011, var Egypten extremt korrupt. Enligt Corruption Perceptins Index från samma år rankades Egypten som

2.9 på en skala från ett till tio där ett är allra mest korrupt och tio är allra minst korrupt. (TI, 2014)

Under de 30 åren som president Hosni Mubarak satt vid makten präglades landets ekonomi av en måttlös korruption. Korruptionen ökade efter den ekonomiska reformen som genomfördes under 1990-talet, vilket resulterade

i rikedomar för ett fåtal privatpersoner, framför allt de som hade en privat relation till presidenten. En av de mest framgångsrika egyptiska ekonomerna, Mahmoud Abdel-Fadil, listade de faktorer som gynnade dessa personer. Listan är, enligt Abdel-Fadil själv, inte komplett men den sammanfattar någorlunda hur affärseliten använde sig av insiderinformation och insiderhandel för att gynna sin egen ekonomi och de hade kontakter från banken för att främja sin ekonomi. Det sistnämnda resulterade i att de kunde säkra sina aktier utan risker. Försäljning av mark skedde också direkt för fördelaktiga priser till ett visst antal utvalda personer. Biståndsmedel som kom från, främst, USA och EU tilldelades även till privata företag och konsulter. Dessutom genomfördes illegala vapenaffärer. (Fahmy, 2012, s. 364)

Föredetta biståndsministern, Gunilla Carlsson, skriver i en artikel i Dagens Nyheter om korruptionen i Egypten som ett hinder mot utveckling. Enligt artikeln hindrade korruptionen i Egypten invånarna från att driva affärsverksamheter och exkluderade dem från de sociala tjänster som finns i landet och som invånarna har betalat för. Även invånarnas ambitioner och idéer minimerades på grund av den utbredda korruptionen. (2013)

4.2 Undantagstillstånd

Efter mordet på president Anwar Sadat i oktober 1981 infördes undantagstillstånd i landet under Mubaraks ledning. Undantagstillståndet försvann inte förrän mer än 30 år senare - den 25e januari 2012, den första årsdagen efter revolutionen i Egypten (Fahmy, 2012, s. 352). Undantagstillståndet innebär att landet har infört en lag som strider mot normalt rättstänkande. Exempelvis används dessa i krissituationer så som under andra världskriget (NE 2, 2014). I Egyptens fall har undantagstillståndet inneburit att polisen hade rätt att arrestera vem som helst, när som helst och för vilken anledning som helst. Exempelvis rättfärdigades vissa aktiviteter som enligt Fahmy är utförda av terrorister, som hotade Egypten. Dessa kunde vara avrättningar, bombningar med målsättning att drabba regeringstjänstemän, ledare, egyptier och utländska personer. Detta resulterade i att hundratals oskyldiga civila personer under 1980- och 1990-talet miste sina liv. Då många drabbades av undantagstillståndet var turister, resulterade detta i att ekonomin drabbades. Detta på grund av att miljontals egyptier var beroende av turismen som en enda källa till sin ekonomi. Detta i sin tur påverkade den egyptiska ekonomin. Trots att undantagstillståndet drabbade landet, både ekonomiskt och att flera liv gick till spillo, fanns det ändå viss varierande acceptans kring lagen från folkets håll. (Fahmy, 2012, s. 352)

Undantagstillståndet i Egypten hindrade politisk aktivitet bortom regeringens kontroll, vilket i praktiken innebär att en person som inte är av samma åsikt som den sittande regimen inte har möjlighet att fritt tala och demonstrera sin politiska åsikt. Då den dåvarande premiärministern Ahmed Nazif, år 2010, ville förlänga

undantagstillståndet, som varit i kraft sedan 1981, med två år påstod han dock att det enbart skulle gälla i sådana fall där det rörde sig om terrorism eller narkotikabrott. (SvD, 2010)

Ernesto Londono, en journalist som har specialiserat sig på utländska affärer främst för The New York Times, har skrivit om undantagslagarna i Egypten och menar att det verkliga syftet med dessa lagar var kontroll över befolkningen och inte så som Nazif menar, alltså kontroll över terrorism och narkotikabrott. Han grundar detta på att regeringen exempelvis inte hade tillåtit några nya partier eller andra oppositionsgrupper att organisera sig. Även eftersom lagen tillät avlyssning av kommunikation och begränsade somliga sammankomster så som protester. Detta kringgår de traditionella brottsmålsdomstolarna att hålla misstänkta personer fängslade i årtal. Londono menar också att i ett land som Egypten, där landet rörde sig mot öppna val, är detta en otroligt viktig fråga eftersom detta strider så pass grovt emot demokratiska grundvärderingar. (Washington Post, 2011)

Fler än Londono påstår att det förlängda undantagstillståndet inte enbart påverkade säkerheten positivt. Många motståndare menar att, trots att regeringen påstod att syftet med det förlängda undantagstillståndet var av säkerhetsskäl, kommer lagen att innebära mer förtryck och övergrepp för befolkningen. (Al Jazeera, 2013)

4.3 Förtryck

Regimen i Egypten har styrt landet på ett förtryckande sätt gentemot sina invånare. Förtrycket resulterade i rädsla hos befolkningen att göra motstånd mot regimen och visade sig bland annat genom att befolkningen bevakades. Motstånd från befolkningens håll kunde snabbt nås av regimen. Således fanns det inte på kartan för många egyptier att tala om regimen med varandra. Regimen framställde sig även som oersättliga, vilket fick befolkningen att få en bild av regimen som orubblig och näst intill utopisk, i positiv bemärkelse, och därför hade de heller ingen anledning att störta regimen.

Styrelseskicket i landet präglades av nepotism. Att komma utifrån regimen och försöka att få en plats bland ledningen var få förunnat. På grund av denna svågerpolitik fick regimen sällan inflytande utifrån. De kunde därmed fortsätta att styra landet på sina egna villkor. Regimen införde dessutom, som ovan nämnt, undantagstillstånd som legaliserade användningen av våld i somliga fall. Lagen slopades 2011, samma år som revolutionen i Egypten sattes igång. Dock har det funnits diskussioner om huruvida lagen ska komma tillbaka eller inte men då med syfte att skydda landet mot bland annat terrorism. (Syed, 2014, s.64)

4.4 Korrupta val

Ännu en anledning som ledde till att det egyptiska folket inte längre kunde stå ut med Mubaraks regim var de korrupta valen som regelbundet hölls i Egypten. NDP, National Democratic Party, är nämligen namnet på Mubaraks parti som styrde fram till revolutionen 2011. (F. Aziz 2013, s.4)

I Egypten fanns det fyra stadgade lagar och två konstitutionella bestämmelser som reglerade Egyptens komplicerade valprocesser. De två konstitutionella bestämmelserna finner ni nedan och det är dem som presenteras i form av två metoder.

Innan revolutionen var det svårt för kandidater som inte härstammade från NDP att vinna folkets röster och bli president. Lag nummer 174, som berörde presidentval under år 2005, skapade hinder för nya aktörer. Dessa regleringshinder resulterade i att de inte kunde vinna valet. Detta i sin tur var självklart en fördel för partiet NDPs dominans. (F. Aziz 2013, s.44)

Lag nummer 174 år 2005 etablerade kvalifikationer för presidentkandidaterna och lagen etablerade även mekanismen för att kunna övervaka valet. Enligt denna lag kan en kandidat kvalificeras genom två metoder. Den första metoden är indelad i tre krav som följer:

1. Det första kravet inom den första metoden är att kandidaten måste vara en egyptisk medborgare med egyptiska föräldrar och kandidaten får absolut inte ha på någon annan nationalitet än den egyptiska nationaliteten.
2. Det andra kravet inom den första metoden är att den kandiderade ska ha slutfört sin militärtjänstgöring eller ha mottagit någon sorts befrielse för ett undantag.
3. Det sista kravet inom den första metoden är att kandidaten måste erhålla ett skriftligt godkännande från minst 250 valda ledamöter av folkförsamlingen, det egyptiska Shura rådet och lokala populära råden i de olika provinserna i Egypten. Alternativ är att ett parti ska ha erhållit en enda plats i folkförsamlingen eller att Shura rådet under det senaste valet ska ha nominerat en presidentkandidat som varit dess medlem under minst ett år. (F. Aziz 2013, s.45)

Processen för presidentnomineringen innan revolutionen gynnade alltså endast de stora partierna som hade en betydande representation i parlamentet.

Den andra metoden för nomineringsprocessen av landets president krävde även att den som kandiderade skall ha varit en styrelsemedlem i ett politiskt parti med minst en plats i parlamentet. Denna nomineringsmetod resulterade i att åtta presidentkandidater ställde upp i valet 2005 mot Mubarak. Detta var Egyptens första presidentval med flerpartier. Ayman Nour var en utav de åtta som kandiderade i presidentvalet och stod för det liberala Al-Ghad partiet. Nour klarade sig bäst bland andra icke-NDP kandidater med 12 % av rösterna trots rapporter om valfusk och hotelser. Samma år som valet ägde rum blev Nour åtalad för urkundsförfalskning för att kunna skapa sitt politiska parti. Detta resulterade i att Nour fängslades i fem år. Nours svåra situation kritiserades dessutom av utländska

regeringar som politiserade försök att kväva politiskt oliktankande i Egypten (F. Aziz 2013, s.45-46).

4.5 Tronföljden

Gamal Mubarak är Mubaraks äldsta son och arbetade som bankman och investerare i London fram till sin återkomst till Kairo år 1996. Gamal Mubaraks starka bakgrund och erfarenhet inom ekonomi var till hans fördel då han återvände till Kairo. Gamal Mubaraks kontakt med affärsmän i både utlandet och i Egypten var också till hans stora fördel för att kunna leda den egyptiska ekonomin. Gamal Mubaraks första betydande utnämning var år 1997 till USA-Egyptiska presidentrådet. Det var ett framträdande organ som samlade in företagare från de båda länderna. Hans nätverk blev ännu större och expanderade enormt över tiden. (Zahid 2010, s.218)

Gamal Mubaraks politiska förpackning hanterades på ett lika strategiskt sätt som ovan. Det första steget som togs var att han blev presenterad som en förkämpe för landets ungdomar som drabbats oproportionerligt av fattigdomen och arbetslösheten i landet. Om de arbetslösa ungdomarna ignorerades så skulle detta leda till allvarliga konsekvenser för den ekonomiska och politiska stabiliteten i Egypten. I takt med detta skapades Future Generation Foundation av den egyptiska regeringen i syfte att kunna tillhandahålla åtgärder för de missnöjda ungdomarna i landet. Dock väckte denna oro för att Gamal Mubarak möjligtvis skulle använda detta som en genväg till presidentskapet. (Zahid 2010, s.218)

I januari år 2000 gick Gamal Mubarak med i NDP, nämligen hans faders parti. Därefter valdes Gamal Mubarak till chef för politiska sekretariatet i september år 2002. Politiska sekretariatet blev då NDPs nyckel till det beslutande organet. NDP hade nu befogenheten att bland annat se över lagstiftningen innan den överlämnades till parlamentet. Det politiska sekretariatet hade 200 medlemmar, men det var väldigt uppenbart att processen för beslutsfattande faktiskt låg i Gamals händer och även hans vänskapskrets. Som chef för det politiska sekretariatet kunde Gamal själv konstruera NDP med hans vänskapskrets såsom statsvetaren Aly Eldin Helal, multimiljonären Ahmed Ezz som är en affärsman även känd för att vara ”kejsaren av järn”, ministern för utrikeshandel Rachid Mohammed Rachid och ministern för investeringen Mahmoud Mohieddin som skulle leda privatiseringsprocessen. (Zahid 2010, s.218)

Många politiska analytiker menar att det finns bevis på att Gamal Mubaraks växande makt ökade ännu mer efter regeringsombildningen i Egypten år 2004. Kritikerna till detta arv menar att fadern Mubarak hade lett sin son Gamal Mubarak till det politiska sekretariatet på detta sätt för att Gamal Mubarak i sin tur ska kunna placera sina kollegor i nyckelpositioner. Genom att ha placerat sina kollegor i dessa positioner som omfamnar honom ska han sakta men säkert kunna ta sig fram till presidentskapet med hjälp av regeringsombildningen 2004. (Zahid 2010, s.220).

Gamal Mubarak var därutöver en nyckelspelare bakom hans fars valkampanj i Egyptens första flerkandidatspresidentval år 2005. Gamal Mubarak använde sig av ett starkt team politiker och mediarådgivare för att på så sätt säkra faderns se- ger. I detta team ingick exempelvis reportern Lamees Al Hadidi och statsvetaren Dina Al Imam (Zahid 2010, s.221).

Med tiden blev Gamal Mubarak utpekad till den enda verkliga utmanaren som är kapabel att ersätta sin far, vilket var förutspått efter de kontinuerliga processerna av ekonomisk och politisk gromning sedan 1996 då han återkom till Ka- iro. Trots det ständiga fokuset på Gamal Mubarak så började fokuset även att in- rikta sig på hans konkurrent Umar Sulaiman, chefen för egyptiska underrättelse- tjänsten. Från och med år 2002 började Sulaiman att bekanta sig med den egypt- iska allmänheten och trädde fram efter att ha varit främmande för befolkningen. Från ett tillstånd av dvala kastades Sulaiman in i rampljuset och lanserade sin ut- maning för presidentskapet. Sulaiman fick även följare bland amerikanska diplo- mater, och militär- och säkerhetspersonal då han ansågs vara politiskt kompetent och klok. Han hade även en bred överklagande och inflytande roll över viktiga institutioner i Egypten och han hade varit en central figur i hanteringen av islamister i Egypten. Därav ansågs Sulaiman vara en idealisk person att ta itu med denna viktiga valkrets snarare än Gamal Mubarak som saknade exponering och erfarenhet i att hantera islamister (Zahid 2010, s.222).

Den plötsliga uppkomsten av Sulaiman anses vara en strategi som Mubarak använt sig utav för att förhindra någon annan officer att konkurrera med Gamal Mubarak snarare än att på ett allvarligt sätt se Sulaiman som en potentiell utma- nare till presidentposten. Sulaimans ålder och den rapporterade sjukdomen år 2003 stärkte misstanken om att han i själva verket använts som en skenmanöver för att hindra militären från att lägga fram sin kandidat och som ett försök av Hosni Mubarak att stilla och lugna militären genom att framhäva Umar Sulaiman som en potentiell konkurrent till Gamal Mubarak. (Zahid 2010, s.223)

Den egyptiska staten har gjort väldigt mycket för att förhindra någon civil konkurrens till Gamal Mubarak. Staten använde sin makt för att blanda den politiska eliten, avlägsna populära individer och hålla de mest ogillade personlig- heterna på plats och till makt. Som vi tidigare nämnt så skapade även den egypt- iska staten flera hinder för civila kandidater för att på så sätt avlägsna eventuella utmanare och konkurrenter från tronföljdens process. (Zahid 2010, s.223)

5 Slutsats och diskussion

Efter att ha presenterat mina bakomliggande faktorer vill jag härmed diskutera dessa faktorer med konfliktteorin som utgångspunkt.

Till att börja med vill jag diskutera Egypten i det stadiet innan revolutionen bröt ut. Efter att ha presenterat de bakomliggande orsakerna kan jag härmed konstatera att det egyptiska samhället är det som Dahrendorf kallar för en sammanslutning av människor. I sammanslutningen, som i detta fall är landet Egypten, har det bildats två konfliktgrupper där den ena gruppen har auktoritetspositionen (regimen) och den andra gruppen har en underordnad position (folket). Enligt Dahrendorf har dessa två grupper inom den stora sammanslutningen ett gemensamt intresse, nämligen att uppnå ett mål. Auktoritetspositionen vill upprätthålla status och makt medan den underordnade gruppen strävar efter förändring. Det är just detta som skett i Egypten då Mubaraks intresse låg i att överlåta landet till sin son Gamal Mubarak för att på så sätt kunna upprätthålla status och makt. Detta i takt med att det egyptiska folket fått nog av alla de bakomliggande faktorerna och hade ett gemensamt intresse om förändring som resulterade i den egyptiska revolutionen 2011. Folkets intresse och strävan efter förändring och utveckling hör enligt Dahrendorf ihop med konflikt. Med detta menar Dahrendorf att konflikt medför förändring och utveckling, vilket hände i Egypten då revolutionen lyckades avsätta Mubaraks regim och förändring hade uppnåtts. Dessa två skilda intressen inom denna sammanslutning är det som Dahrendorf benämner som latent intressekonflikt.

Dahrendorf diskuterar även ordning i samhället som ett resultat av ”ofrivilligt tvång”. Undantagstillståndet och förtrycket under Mubaraks regim är två exempel på mänskligt tvång och inskränkning av folkets mänskliga rättigheter. De ”högre uppsatta” kunde med hjälp av undantagstillstånd och förtryck skapa en stabil ordning i samhället. Detta ofrivilliga tvång och utnyttjning av makt resulterade i att folket inte vågade göra motstånd, vilket var en fördel gentemot den överordnade gruppen i sammanslutningen för att på detta vis skapa stabilitet i landet. Det ofrivilliga tvånget skedde dessutom via de korrupta valen som hölls i landet. På så sätt får det underordnade folket så lite inflytande som möjligt i politiken och samhället. De korrupta valen ledde därför till att individerna i den underordnade gruppen inte fick någon chans till att tillhöra den överordnade auktoritära positionen. På så sätt förnyades inte styrelseskicket i Egypten. Det var inte tillgängligt för någon utomstående att ta sig upp till den överordnade gruppen. Detta i sin tur innebar att landet inte var folkets. Det tillhörde en specifik grupp.

Vad är då gnistan som satte igång revolutionen och vände på hela samhällsordningen och styrelseskicket i Egypten? Konfliktteoretikern Dahrendorf förklarar detta med hjälp av två ord; konflikt och konsensus. Då det egyptiska folkets mål och intresse var att uppnå förändring och utveckling, var den enda lösningen via

konflikt. Detta beror på att enligt konfliktteorin är alla samhällen konfliktfyllda. Men det som får denna underordnade grupp till befolkning att starta en konflikt är faktiskt konsensus. Det kan inte uppstå en revolution i Egypten där målet är att avsätta Mubarak om det inte finns någon rådande konsensus bland folket i form av en enighet. Denna känsla av enighet är ett resultat av de bakomliggande faktorerna som gjort det egyptiska samhället konfliktfyllt och redo för förändring.

Slutligen kan jag besvara frågeställningen:

”Vilka bakomliggande faktorer ledde till att det egyptiska folket revolterade?” Svaret är korrupktion, förtryck, korrupta val, undantagstillstånd och tronföljd. Dessa orsaker och faktorer skapade en stark och rådande enighet bland folket. Med enighet syftar jag på att folket från olika delar av politiska aspekter förenades under revolutionen. Den gemensamma och rådande konsensusen bland folket med de olika politiska aspekterna var att förändra landet. Denna förändring skedde i form av en konflikt som resultat av den rådande konsensusen bland folket.

Sammanfattningsvis har Egypten varit med om en “demokratisk diktatur”, alltså en elektoral demokrati. Med detta menar jag att landet exempelvis haft fria val, vilket är demokratiskt, men ändå på ett korrupt och byråkratiskt sätt. Möjligheten fanns att kandidera för presidentvalet, men lagarna begränsade chanserna.

Ett annat exempel på att landet var en “demokratisk diktatur” är undantagstillståndet som egentligen är till för att skydda folket från bland annat terrorism, men istället används undantagstillståndet som en symbol för makt från makthavarna att kunna arresteras vem som helst, när som helst och hur som helst.

5.1 Vidare studier

Denna studie är en fallstudie som endast fokuserar på fallet Egypten och inga andra fall. Något som hade varit intressant att studera är andra revolutioner som bröt ut under den arabiska våren, såsom exempelvis Tunisien. Med mina bakomliggande faktorer kan en jämförande studie göras där de bakomliggande orsakerna till den egyptiska revolutionen jämförs med de bakomliggande orsakerna till den tunisiska revolutionen. På så sätt kan ett gemensamt mönster möjligen finnas.

En annan vidare studie kan vara varför den arabiska våren inte spred sig till alla länder i mellanöstern. Varför påverkades exempelvis inte Algeriet?

I min avgränsning har jag skrivit att jag kommer att begränsa mig till den tiden innan den egyptiska revolutionen bröt ut. Vidare studier kan göras om Egypten efter år 2011. Varför valde det egyptiska folket Mohammed Mursi och sedan avsatte honom? Var det en revolution som avsatte Mursi eller var det en militärkupp?

6 Källförteckning

Bernhagen, Patrick, 2009. "Measuring Democracy and Democratization" i Haerpfer, Christian – Bernhagen, Patrick – Inglehart, Ronald F – Welzel, Christian (eds.). *Democratization*. Oxford & New York: Oxford University Press, s.28

Carlsson, Gunilla (2013). Världen måste kraftsamla mot korruption och förtryck. (Elektronisk) Dagens Nyheter. Tillgänglig: <http://www.dn.se/debatt/varlden-maste-kraftsamla-mot-korruption-och-fortryck/> Hämtdatum: 2015-01-03

Denscombe, Martyn, 2009. Upplaga 2:4. *Forskningshandboken – för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. Lund: Studentlitteratur AB.

Dowswell, Paul, 2009. *Systems of government – Dictatorship*. Evans Brothers Ltd.

Lawson, George, 2011. "Halliday's revenge: revolutions and International Relations", *International Affairs*, Vol. 87, nr.5, s. 1067-1085.

Londono, Ernesto (2011). Egypt's long-standing emergency law becomes lightning rod as protests continue. Tillgänglig: <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/02/09/AR2011020906155.html> Hämtdatum: [2015-05-19]

(EB 1) Encyclopaedia Britannica, Hemsida, [elektronisk] 2014. Tillgänglig: <http://global.britannica.com/EBchecked/topic/162240/dictatorship> Hämtdatum: [2015-05-19]

(EB 2) Encyclopaedia Britannica, Hemsida, [elektronisk] 2015. Tillgänglig: <http://global.britannica.com/EBchecked/topic/500584/revolution> Hämtdatum: [2015-01-06]

Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2007. Upplaga 3:4. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik.

Fahmy, Hazem, 2012. "An Initial Perspective on "The Winter of Discontent": The Root Causes of the Egyptian Revolution", *Social Research: An International Quarterly*. Vol. 79, nr 2, s. 249-376.

F. Aziz, Sahar, 2013. "Revolution without reform? A critique of Egypt's election laws", *The George Washington International Law Review*, Vol. 45, nr.1, s. 1-83.

(NE1) Nationalencyklopedin (senast uppdaterad 2015) (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/diktatur> Hämtdatum:
2014-12-24

(NE2) Nationalencyklopedin (senast uppdaterad 2015). (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.ne.se/uppslagsverk/ordbok/svensk/undantagslag> Hämtdatum: 2015-01-02

Rose, Richard, 2009. "Democratic and Undemocratic States" i Haerpfer, Christian – Bernhagen, Patrich – Inglehart, Ronald F – Welzel, Christian (eds.). *Democratization*. Oxford & New York: Oxford University Press, s.12-15

Ritzer, George, 2009. Upplaga 1:2. *Sociologisk teori*. George Ritzer och Liber AB.

Slattery, Martin, 2003. *Key ideas in sociology*. Nelson Thornes Ltd.

Stone, Lawrence, 1966. "Theories of Revolution", *World Politics*, Vol. 18, nr.2, s.159-176.

Sveriges Riksdags webbplats, Ordbok: representativ demokrati. [Elektronisk] Tillgänglig:
<http://www.riksdagen.se/sv/Sa-funkar-riksdagen/Ordbok/representativ-demokrati/>. Hämtdatum: [2015-01-03].

Syed, Maria, 2014. "Exploring the Cause of Revolutions in Tunisia and Egypt", *Middle Eastern Studies*, Vol. 5, nr. 2, s. 55-79.

Systematic Peace's webbplats, Polity IV Project: Political Regime Characteristics and Transitions, 1800-2013. [Elektronisk] Tillgänglig:

<http://www.systemicpeace.org/polity/polity4.htm>. Senast uppdaterad: [2014-06-06]

Hämta- tum: [2015-01-03].

Transparency International Sverige (senast uppdaterad 2015). (Elektronisk)
Tillgänglig:

<http://www.transparency-se.org/Korruption.html> Hämtdatum: 2015-01-04

TT (2010). Egyptisk undantagslag förlängs. Svenska dagbladet.

http://www.svd.se/nyheter/utrikes/egyptisk-undantagslag-forlangt_4705871.svd

Hämtdatum:

2014-12-28.

Zahid, Mohammed, 2010. ” The Egyptian nexus: the rise of Gamal Mubarak, the politics of succession and the challenges of the Muslim Brotherhood”, *The Journal of North African Studies*, Vol. 15, nr. 2, s. 217–230.

(2013) Why is Egypt under a state of emergency?
Tillgänglig:

<http://www.aljazeera.com/programmes/insidestory/2013/09/2013919658997369.html>
Hämtdatum: 2015-01-03